

'Improviserend ben ik op mijn best'

Jurgen van den Berg nam afscheid van het *Radio 1 Journaal* en voelt zich nu bij middagprogramma *Villa VdB* als een vis in het water. De langere gesprekken en positieve blik passen bij hem. 'Dit is altijd mijn grootste hobby geweest.'

Tekst: Bram de Graaf, beeld: Ineke Oostveen

Al telefonerend komt Jurgen van den Berg aangewandeld bij het terras van zijn favoriete Utrechtse café, op loopafstand van zijn huis. Het is een paar uur voor de uitzending van zijn radioprogramma *Villa VdB*. "Sorry, ik moest iets met de eindredacteur bespreken", zegt hij als hij heeft plaatsgenomen aan het tafeltje met uitzicht over de Oudegracht.

Je lijkt opgewekt. Hoe is de gemoedstoestand?

"Uitstekend. Alhoewel... Morgen is de begrafenis van een dierbare oud-collega in Groningen. Hij had een hersentumor. Vorige week sprak ik met zijn vrouw af dat ik een afscheidsmail zou sturen die zij zou voorlezen. Afgelopen weekend was ik op

een festival, dus ik wilde dat maandag schrijven. Kreeg ik het bericht dat hij zondagavond was overleden. Het zit me al dagen dwars. Zelf was hij erg attent; hij reageerde vaak op mijn uitzendingen. De les: stel zoiets nooit uit."

Is werk belangrijk voor jouw gemoedstoestand?

"Radio is altijd mijn grootste hobby geweest. Ik ben ermee opgegroeid, thuis stond altijd muziek op. Nu is het al ruim dertig jaar mijn werk. De gekte is wel minder, zeker nu ik gestopt ben met *Radio 1 Journaal*. Het was vijf dagen in de week om 4.00 uur op, al voelde dat nooit als een opgave. Er zijn ook tijden geweest dat ik elk weekend in de ochtend *Cappuccino* deed, 's middags *Langs de Lijn* en 's avonds nog een uur."

Dat klinkt alsof je met het werk was getrouwd. Met een vrouw ben je dat nooit geweest. Waarom?

"Als je na zo'n lange werkdag thuiskomt, moet je wel iemand hebben die daar tegen kan. Mijn vader zei altijd: 'Jurgen houdt van huwelijksbootjes, maar nog meer van rondvaartboten.' Treffend. Trouwen zegt me niets. Al die mensen die bij elkaar blijven vanwege de hypotheek; niets voor mij. Maar ik ben nu alweer ruim vier jaar met Petra. Qua werk en privé heb ik inmiddels alles onder controle, dat gevoel had ik graag eerder willen hebben. Ineens kloppen de dingen en ben ik volmaakt gelukkig."

En dat was je niet meer bij de NOS?

"Tot de laatste uitzending beleefde ik plezier aan het

'De overstap naar de middag was een bewuste keuze'

Radio 1 Journaal. De overstap was een bewuste keuze. Ik voelde dat het klaar was. Je moet zorgen dat je scherp blijft en de lol erin houdt. Toevallig kwam ik Jan Slagter van MAX tegen en die had een mooi voorstel: een middagprogramma waarin ook gelachen mocht worden en minder nieuwsgierig. Hij had al vaker gezegd dat ik bij MAX paste: 'Bij de NOS vertegenwoordig jij het MAX-geluid.' Die lach had ik namelijk al een beetje in het *Radio 1 Journaal* gebracht."

Hoe kijk je terug op die zes jaren daar?

“Met trots. Ik heb echt iets neergezet. Dat bleek wel uit de teleurgestelde reacties toen bekend werd dat ik vertrok. Het zijn oudere luisteraars die 's ochtends bij het wakker worden de radio aanzetten. Voor hen was ik een baken in de brei van nieuws, iemand die dat voor hen duidde en relativeerde. Ik hoorde bij hun ochtendritueel. Ook als ik hier door Utrecht liep na de uitzending kreeg ik altijd veel reacties.”

En nu?

“Het begint te komen. Ik voel me echt op mijn plek bij MAX. In mijn programma kan ik laten zien dat er niet alleen ellende in de wereld is en meer de diepte in bij gesprekken. En dat late opstaan went ook, haha.”

Slagter haalde je binnen als 'de Jeroen Pauw van de radio'. Hoe was dat bedoeld?

“Het AD had me een keer zo genoemd nadat Jeroen Pauw had verteld dat hij met ruim tweehonderd vrouwen het bed had gedeeld. En ik had ook een reputatie. Ik vermoed dat Slagter er als grap naar verwees, maar heb hem wel gevraagd: 'Bedoel je dat ik net zulke goede vragen stel als Jeroen?' Hij beweerde dat het inderdaad inhoudelijk was →

Profiel

bedoeld. Ach, op beide fronten is het flauwekul. Ik kan aardig interviewen, maar wil me niet met Jeroen vergelijken. En helemaal niet wat betreft aantallen vrouwen.”

Van den Berg omschrijft zichzelf als levensgenieter en een beetje een einzelgänger. En als iemand die zijn eigen pad bewandelt met het nodige zelfvertrouwen. In Hoogeveen, waar hij opgroeide, was hij in zijn mavo-jaren al druk bezig als deejay en met radio. En voetbal. “Ik was een talentvolle keeper – dat zijn vaak eenlingen – bij de plaatselijke voetbalclub. Een goede keeper wint wedstrijden voor zijn team. Ik twijfelde of ik daarmee zou doorgaan. En toen wees iemand me op de school voor journalistiek. Dat leek me wel iets. De schooldecaan raadde het me af, maar ik heb doorgezet. Mijn ouders hebben me daarbij gesteund. Op school koos ik als specialisatie radio, ik wilde mijn helden Frits Spits en Felix Meurders achterna.”

NAAM: Jurg van den Berg
GEBOREN: 8 december 1964, Hoogeveen
OPLEIDING: Journalistiek in Kampen
PRIVÉ: Relatie met rechtbanktekenaar Petra Urban
CARRIÈRE: Begon als presentator bij lokale piratenomroepen in zijn woonplaats. Na zijn eindexamen werkte hij bij diverse regionale omroepen. In 1998 werd hij redacteur en nieuwslezer bij de NOS. Was onder meer te horen in *Langs de lijn*, *Radio 1 Journaal* en *Radio Tour de France*. Van 2009 tot 2016 presenteerde hij bij de NCRV onder andere *De ochtend* en *Cappuccino*. Vanaf januari 2016 tot eind 2021 presenteerde hij opnieuw op weekdagen het *Radio 1 Journaal*.

'Ik kan aardig interviewen, maar wil me niet met Jeroen Pauw vergelijken'

In 1998 werden dat jouw collega's. Waarom ben je zo lang in het noorden gebleven?

“In tegenstelling tot veel klasgenoten in Kampen liep ik stage bij Radio Noord. Daar kon ik veel meer doen dan op zo'n grote Hilversumse redactie. Ik bleef er hangen en heb enorm veel geleerd, van redactie tot presentatie. Ik was een bekende radioman in Groningen. De overstap naar Hilversum was een compleet nieuwe start. Maar mijn relatie was uit en ik dacht: kom, laat ik er eens solliciteren.”

Volgend jaar vier je er alweer je 25-jarig jubileum. Hoe is Nederland veranderd in die jaren?

“Nu zakt mijn gemoedstoestand weer. Wat er laatst met VPRO-presentator Tim den Besten gebeurde – die tijdens Canal Parade spontaan op televisie ‘Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht’ zong omdat hij zijn vriend Nicolaas op een boot zag – is typerend voor het Nederland van nu. Heel de woke gemeenschap viel over hem heen, hij werd zelfs met de dood bedreigd. We zijn zogenaamd van de vrijheid van meningsuiting, maar als het niet in je straatje past ga je iemand bedreigen. Dat baart

me grote zorgen. Ik ben blij dat ik nu geen programma doe waarin ik bijvoorbeeld met boeren moet discussiëren, want zodra je iets fout zegt, ben je de klos.”

Wat is de drijfveer om toch dit vak te blijven beoefenen?

“Ik vind radio maken gewoon ontzettend leuk. Ik ben nooit zenuwachtig. Deze week ging een uitzending helemaal de mist in qua planning, geen gast kwam op tijd. Het was voortdurend improviseren, het hoofd koel houden en de boel aan elkaar kletsen. Dan ben ik op mijn best. Na afloop was ik heel trots: geen luisteraar had het door gehad.”

Wat zijn je ambities nog?

“Ik denk nooit ver vooruit, eerst iets moois van *Villa VdB* maken. Het heeft ook geen zin. Mijn Groningse vriend dacht tien jaar geleden ook niet dat hij nu onder de groene zoden zou liggen. Daarom probeer ik in het moment te leven en er iets van te maken. Want als het jou dan overkomt, kun je zeggen: ‘Het is helaas te vroeg, maar ik heb het in ieder geval wél allemaal gedaan.’”

► VILLA VDB, MAANDAG -
DONDERDAG 14.00 NPO RADIO 1